

Antisemitisme in Frankrijk

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt: 7 juli 2014) (Laatste bewerking: 15 maart 2019)

Het antisemitisch geweld wordt in Frankrijk met de dag brutaler. De Franse overheid registreerde een stijging van 74% in antisemitische incidenten in Frankrijk in 2018 in vergelijking met 2017. De Franse minister van Binnenlandse Zaken, Castaner meldt dat het antisemitisme zich uit als “een gif uitbreidt”. Onderzoek heeft uitgewezen dat de alsmear toenemende islamisering in Frankrijk hiervoor verantwoordelijk is. Hakenkruizen op afbeeldingen op straat van de politica en Holocaustoverlevende Simone Weil zijn hier een voorbeeld van. Maar ook een afgehakte boom, die geplant is ter nagedachtenis van de brutale antisemitische [moord op Ilan Halimi](#) 14 jaar geleden. Of de leus “Juden” op winkelruiten in Parijs. Ook valt er een toename te constateren van haatspraak op sociale media en de gewelddadige toon ervan. Dit heeft een sterke invloed op de beeldvorming – vooral bij de jeugd – en versterkt het antisemitisme en denken in complottheorieën over Joden bij de jongere generaties.

Hakenkruizen op Joodse graven

In het dorp Quatzenheim in Frankrijk vlakbij de grens met Duitsland in de Elzas, zijn op een joodse begraafplaats ongeveer [80 graven beklad met hakenkruisen](#). De nazi-symbolen zijn in blauwe verf op de graven gespoten, waarvan er één de woorden "Elsassisches Schwarzen Wolfe" ("Zwarte Elzasser Wolven") draagt, een separatistische groep met links naar neo-nazi's.

Vooraf na het begin van de "Tweede intifada" in september 2000, wordt er een anti-Joodse hetze gevoerd die niet zonder gevolgen is gebleven voor de Frankrijk wonende Joden. Ze worden voor “smerige Jood” uitgescholden, aangevallen in de bus en de metro, op weg naar school of in de trein. Naast Joodse burgers moeten ook Joodse scholen, begraafplaatsen en synagogen het ontgelden. Op 25 september 2011, bestormden pro-Palestijnse activisten op de Franse luchthaven Roissy, de lobby van de Israëlische luchtvaartmaatschappij en schreeuwden luidkeels: ['Dood aan Israël' en 'Dood aan de Joden'](#). Daarnaast

werden passagiers lastig gevallen en bedreigd.

Op 19 maart 2012 opende de 23 jarige [moslimextremist Mohamed Merah](#) het vuur op een Joodse Ozar HaTorahschool school in de Zuid-Franse stad Toulouse, waarbij vier personen werden vermoord, waarvan drie kinderen. Hij had al een paar Franse soldaten neergeschoten, voordat hij zich bezig hield met het verbrijzelen van de hoofden van de kinderen. Onder de slachtoffers waren een 30-jarige docent en zijn twee zoons van drie en zes. Het vierde slachtoffer was een meisje van acht jaar oud. De moordenaar greep het meisje Miriam bij haar paardenstaart en schoot haar van dichtbij drie keer door haar hoofd.

De acht jaar oude Miriam Monsonogo, vermoord door de moslimbarbaar Mohammed Merah.

De zeventienjarige dochter van het schoolhoofd, raakte bij de moordpartij ernstig gewond maar overleed later op de dag van de aanslag in het ziekenhuis. De moordenaar reed op een gestolen scooter en had een videocamera om zijn buik gebonden om zijn beestachtige moordpartij te filmen.

Drie dagen later, en na uren belegerd in zijn geweest in zijn appartement, verklaarde hij aan een onderhandelaar waarom hij had gekozen voor de Joodse kinderen, en lanceerde vervolgens een laatste aanval, maar werd tijdens een inval in zijn huis door de politie doorzeefd met kogels. Hierbij raakten verscheidene Franse politieagenten gewond. De Joodse slachtoffers zijn op 20 maart 2012 in Israël begraven.

Binnen enkele uren na de moordpartij hadden tweeduizend Franse moslims hun steun aan broeder Merah betuigd. Alleen omdat de Franse autoriteiten Facebook dwongen deze groep te sluiten, werden dat er niet veel meer. Buurtgenoten feliciteerden de moeder van Merah met de heldendaad van haar zoon en als postume steunbetuiging aan Merah schoot in de eerste tien dagen na de aanslag in heel Frankrijk het aantal antisemitische incidenten met 40 procent omhoog. De Joodse school werd bedolven onder telefoontjes en mailtjes waarin werd bedreigd het werk van Merah af te maken.

De meeste scholen in Frankrijk hielden een minuut stilte voor de slachtoffers maar op de Gustave Flaubertschool in Rouen in Normandië, verzocht Lorraine Collin, lerares Engels, de leerlingen van haar klas om een minuut stilte te houden voor de moordenaar. Diverse leerlingen besloten daarop uit protest de klas te verlaten. Anderen bleven zitten en gaven als commentaar dat de Joodse slachtoffers het hadden verdiend. Pakistaanse inlichtingendiensten melden op 24 maart 2012 dat tientallen Franse moslims in training zijn bij de Taliban in het noordwesten van Pakistan. Merah zou deel hebben uitgemaakt van een soortgelijke training. Hijzelf vertelde in 2011 naar Pakistan te zijn gereisd voor een training bij Al-Qaeda in Waziristan. De broer van de Toulouse moordenaar [reageerde met](#): ‘Wij Arabieren, worden geboren en getogen om Joden te haten.’

De moordenaar Mohammed Merah

Hij werd onmiddellijk de held in de islamitische Franse voorsteden; de antisemitische dimensie van zijn daad heeft slechts bijgedragen aan zijn roem. Gedurende vele maanden was zijn naam, Mohammed Merah, een strijdkreet voor de islamitische jongeren. De pers beschreef hem als een “lone wolf” en “verloren kind”.

Na onderzoek over de moordpartij bleek dat zijn broer Abdelkader Mohammed had opgeleid en hem hielp om zijn slachtpartij voor te bereiden, waarop deze werd gearresteerd voor medeplichtigheid aan deze moordpartij. Het proces tegen deze schurk vond plaats in december 2017. Hij betuigde op geen enkele wijze spijt. Hij zei dat de jihad een heilige plicht is voor elke moslim; en dacht dat zijn broer “ nu in het paradijs” was. Abdelkader werd veroordeeld tot twintig jaar gevangenis. De moeder van de beide moorddadige zoons Zoulikha Aziri, maakte een documentaire over haar familie waarin zij vertelde dat de “Arabieren zijn geboren om Joden te haten” en dat de profeet toestemming heeft gegeven “Joodse kinderen te vermoorden.” Abdelkader’s advocaat zei dat Abdelkader niet schuldig was aan iets, maar dat hij gewoon een vrome moslim was bij de “uitoefening van zijn godsdienst”, en dat hij het zelf een “eer” vond om Abdelkader te verdedigen. En dat allemaal dank zei [The Religion of Peace](#), Zo hier een echte moslimterreurfamilie. Dit soort haatpublicaties tegen de Joden mogen allemaal in het Westen en hebben geen enkele consequentie.

Ariel Goldman, woordvoerder van de Joodse gemeenschap in Lyon, zei tegen [Le Figaro](#) dat het aantal antisemitische incidenten sterk is toegenomen na de terreurdaden van Mohammed Merah. Sinds de aanslag in Toulouse hebben er [tientallen nieuwe aanslagen plaatsgevonden](#). In een geval werd een drieëntachtig jaar oude vrouw geslagen, verkracht en voor dood achtergelaten in een trappenhuis in Marseille. Folders waarin staat “als u een Jood ontmoet, dood hem”, werden onlangs verspreid in de voorsteden van Parijs, in de buurt van die plaatsen waar op de straat gebeden worden gehouden. “Dood aan de Joden” en “Snij de Joden hun keel door” is steeds te horen in georganiseerde [straatprotesten](#). Synagogen zijn aangevallen in Parijs, in Sarcelles en in Marseille.

Joodse winkels en restaurants ontvangen regelmatig bedreigingen. Ramen worden ingegooid of beklad met beledigende graffiti. Het merendeel van de slachtoffers gaat niet eens naar de politie omdat de kans groot is dat hun klacht niet zal worden gehonoreerd. Agenten zijn gefrustreerd omdat gearresteerde moslims binnen de kortste keren door rechters worden vrijgelaten, zelfs als het aangedragen bewijs overweldigend is. Het gebeurt niet zelden dat het antisemitische boeventuig na hun vrijlating hun slachtoffers opzoeken om zich te wreken vanwege een ingediende aanklacht tegen hen. Ze weten dat de slachtoffers door niemand worden beschermd. Bij politici hoeven ze niet aan te kloppen want die hebben zich onderworpen aan politieke correctheid. Zij noemen de schuldigen “slachtoffers van de samenleving.” Voor hen zijn moslims “slachtoffers van racisme”. Bijna niemand in Frankrijk durft daarom het woord “moslim” en “antisemit” nog met elkaar in verband te brengen en diegenen die dat wel doen, lopen het risico beschuldigd te worden van “islamofobie” en mogelijk zelfs aangeklaagd.

Op 2 juni 2012 werden drie Joodse jongeren in [Villeurbanne, een voorstad van de Franse stad Lyon](#) aangevallen door figuren van Noord-Afrikaanse afkomst. Eerst werden ze door drie onbekenden uitgescholden. Die kregen

even later versterking van zo'n tien anderen waarna de jongeren in de buurt van een Joodse school met een hamer en een ijzeren staaf werden geslagen. De jongens droegen een keppeltje. Een van hen liep een wond aan de schedel op, een meisje werd in haar hals geraakt. De derde jongen raakte lichtgewond aan zijn arm. Twee van de drie jongeren zijn korte tijd in het ziekenhuis opgenomen.

Joodse kinderen staan stil bij de aanval op hun mede klasgenootjes.

Op woensdag 4 juli 2012 werd een 17-jarige student van Ozar HaTorah school, [aangevallen in een station van Lyon](#) en door twee Noordafrikaanse moslims bijna doodgeschot omdat hij een kettinkje met een Davidsster droeg. De politie nam echter niet eens de moeite de strafaangifte in behandeling te nemen. In maart 2013 overviel een bende van 15- tot 17-jarigen in Grigny, niet ver van Brétigny, een trein door aan de noodrem te trekken, waarna de reizigers onder bedreiging van geweld hun geld, smartphones en creditcards moesten

afgeven. De rechtbank toonde echter vooral begrip voor de 'sociale nood' van de allochtonen, en liet het bij enkel een waarschuwing. Toen op 28 april 2014, tijdens een ceremonie waarin eer werd betoond aan de Joden uit Frankrijk die naar Auschwitz waren gedeporteerd, Arno Klarsfeld, een lid van de Raad van State en de zoon van de nazi-jagers Serge en Beate Klarsfeld, zei dat "sommigen van de jeugd uit de voorsteden antisemitisch zijn" werd hij [onmiddellijk opgeroepen om voor een rechter te verschijnen](#).

In Marseille ramde een 'jongerenbende' een [Franse Jood in elkaar](#) en verwoestten diens gezinswoning. Twee Joodse tieners van 14 en 15 jaar oud, die met hun grootvader op weg waren naar de Lilac Synagoge in Parijs om er het Joodse feest van Tikkun Leil Shavuot bij te wonen, een traditie waarin de Joden de hele nacht Joodse geschriften studeren, beleefden de nachtmerrie van hun leven toen ze achterna werden gezeten door een met een bijl zwaaiende antisemitische gek van Arabische origine en drie kompanen. Ze konden maar ternauwernood ontkomen. De gebeurtenis deed zich voor op 4 juni 2014 in Romainville, een voorstad ten noordoosten van Parijs. Terwijl ze de markt in het stadje overstaken, merkten de twee jongens en hun grootvader die allen keppeltjes droegen, dat ze gevolgd werden door een grote bebaarde man. In mei 2014 werden in de plaats Creteil een voorstad van Parijs, twee Joden afgeranseld.

Op 12 juli 2013 beroofden circa 50 moslimjongeren treinreizigers nadat een Franse intercity met 140 kilometer per uur tegen een perron van het [station Brétigny-sur-Orge](#), zo'n 40 kilometer ten zuiden van Parijs, was gebotst. Al snel waren er 300 brandweermannen en 20 artsen ter plekke om de slachtoffers te helpen. Eerst dacht men dat de moslimjongeren wilden helpen, maar tot verbijstering van de hulpverleners begonnen ze de tassen en bezittingen -zoals smartphones en portemonnees- van de verongelukte reizigers te roven. Toen de politie en brandweer de overvallers probeerden tegen te houden, werden ze met stenen bekogeld. Uiteindelijk moest de Mobiele Eenheid eraan te pas komen om de plundersers te verjagen. Een woordvoerder van de politie noemde hun gedrag 'ongehoord' en 'monsterlijk'. Zelfs de plaatselijke socialistische afgevaardigde noemde de plunderende jongeren 'duistere, onmenselijke Kretins (gestoorden)'. Hoewel de socialistische minister van Verkeer, Frédéric Cuvillier, van een "geïsoleerd incident" sprak, zijn dit soort schokkende voorvallen beslist geen uitzondering meer.

[Op 21 maart 2014 werd in Parijs](#) een [59-jarige Joodse onderwijzer](#) op zeer brute wijze door een groep moslims in elkaar geslagen. De aanvallers scholden hem uit "vuile jood" en "dood aan de Joden" en braken het slachtoffer vervolgens de neus en tekenden met een stift een hakenkruis op zijn borst na zijn shirt opengescheurd te hebben. Het slachtoffer vertelde de politie dat de mannen hem in het Arabisch en het Frans vervloekt hebben. Hij werd in een hinderlaag gelokt na het verlaten van een koosjer restaurant en hij droeg een keppeltje op het moment van de aanval. Ze riepen dat ze terug zouden komen om hun werk af te maken. Niemand werd gearresteerd. In juni 2014 viel een bende van [20 moslimjongeren](#) een paar kippa's dragende Joodse studenten in een lokale bibliotheek in Parijs aan. De studenten wisten bloedend en met steekwonden te ontkomen. Wat er in Frankrijk gebeurt, vindt bijna overal in Europa plaats: Het jachtseizoen op Joden is kennelijk opnieuw geopend en dat niet alleen in Frankrijk.

De mishandelde Joodse onderwijzer

Tot de zomer van 2014 werd Sarcelles, een buitenwijk van Parijs, beschouwd als een model van goed functionerend multiculturalisme. Joden, christenen en moslims leefden naast elkaar en samen in de stadsdistricten met 60.000 inwoners. Toen kwam zondag 20 juli 2014. Om steun te betuigen aan 'Palestina' trokken 3000 demonstranten gewapend met mortieren, brandblussers en knuppels, naar het Joodse district van

Sarcelles. De menigte schreeuwde: "Dood aan de Joden" en "Hitler had gelijk" en molotov-cocktails vlogen tegen een synagoge. De gewelddadige bende plunderde een apotheek die wordt gerund door Joden en een koosjere supermarkt. Beide werden in brand gestoken. Joodse jongeren die het "anti-semitisme vanaf hun geboorte" hebben meegemaakt, zeggen niet meer zonder gevaar in Frankrijk te kunnen leven en het voor hen een reden is om Aliya naar Israël te maken.

Op 3 september arresteerde de Franse politie [twee islamitische meisjes](#) van 15- en 17 jaar die van plan waren een zelfmoordaanslag op een synagoge in Lyon te plegen. [twee islamitische meisjes gearresteerd](#). De beide moslima's wilden sterven als martelaar, bericht de Joodse nieuwssite JSS onder verwijzing naar de binnenlandse veiligheidsdienst. De beide teenagers werden gearresteerd in Tarbes en Vénissieux. Ze hadden nooit persoonlijk met elkaar kennisgemaakt, ze communiceerden alleen maar via de sociale media met elkaar. Op 22 augustus 2014 werden ze aangeklaagd wegens samenzwering tot terroristische handelingen. "Deze meisjes maakten deel uit van een netwerk van jonge radicale islamieten, die door de veiligheidsdiensten in de gaten werden gehouden", citeert JSS Franse veiligheidsautoriteiten. In juni 2014 viel een bende van [20 moslimjongeren](#) een paar kippa's dragende Joodse studenten in een lokale bibliotheek in Parijs aan. De studenten wisten bloedend en met steekwonden te ontkomen.

Op 1 december 2014 vielen drie onbekende aanvallers de woning van een Joods koppel binnen in Créteil, een voorstad van Parijs, [verkrachten en beroofden daarbij een 19 jarige vrouw](#) en schreeuwden "omdat je Joods bent". De Joodse gemeenschap reageert verslagen en is totaal in shock. Het koppel bevond zich in het appartement van de ouders van de 21-jarige vriend van het meisje, toen drie gemaskerde mannen inbraken nadat het koppel nietsvermoedend op de deurbel reageerde en de drie gangsters in het gebouw had gelaten. De mannen waren gewapend met een shotgun met afgezaagde loop en een pistool. "Ze kwamen binnen om alles te roven, vooral cash geld" getuigde het slachtoffer. Omdat ze geen contant geld in huis hadden eisten de dieven de kredietkaart en de PIN code om in een nabijgelegen bankautomaat geld af te halen. Eén van de dieven liep naar buiten om geld uit de muur te halen, terwijl de tweede de vriend van het meisje boeide met tape en de derde boef de jonge vrouw verkrachtte. Een uur later na het begin van de aanval vluchtten de dieven weer weg met cash geld, juwelen en andere waardevolle zaken. Het koppel werd in het hospitaal opgenomen om hun wonden te laten verzorgen. Eerder op zaterdagavond werden eveneens in Créteil twee Joodse mannen het slachtoffer van geweld. Twee broers van 19 en 21 jaar die een keppeltje droegen, werden [aangevallen door enkele Maghrebijnen](#) nabij de Shaare Zion synagoge. De Franse Joden kregen enkele rake klappen in het gezicht.

En dan is daar nog de ongekende populariteit van de antisemitische en pro-islamitische Franse 'grappenmaker' [Dieudonné M'bala M'bala](#) in zijn shows 'Le mur'. Uit de mond van deze antisemiet komen de meest gruwelijke uitlatingen ten aanzien van Joden. Niet dat de man echt geestig is, maar zijn haattirades over het Joodse volk werken op de lachspieren van zijn publiek. In zijn shows laat hij zien hoe wijdverbreid de anti-Joodse gevoelens in Frankrijk zijn. Zijn optredens zijn inmiddels verboden. Deze figuur is ook bekend van de 'quenelles' – [de omgekeerde Hitlergroet](#). Begin september 2014 is hij opnieuw in opspraak geraakt. Het Openbaar Ministerie in Parijs heeft een onderzoek naar hem geopend wegens een YouTube-video waarin hij de onthoofding van de Amerikaanse journalist [James Foley](#) vergelijkt met de manier waarop de Iraakse dictator Saddam Hussein en de Libische leider Muammar Kaddafi aan hun einde kwamen. Dieudonné zegt dat de onthoofding van Foley 'boven alles vooruitgang symboliseert, een toegang tot de beschaving'. Het Openbaar Ministerie beschuldigt de komiek van het goedpraten van een terreurdaad. Hij zou vijf jaar cel kunnen krijgen.

[Burgemeesteres van Valenton](#), Françoise Baud van de PCF (Franse Communistische Partij) heeft een straat in haar gemeente genoemd naar de bekende Arabische aartsterrorist Marwan Barghouti, handlangers van die andere aartsterrorist Jasser Arafat. Barghouti is o.a. de organisator van de Eerste en Tweede Intifada waarbij duizenden onschuldige Israëlische burgers zijn vermoord, en zit sinds 2002 in een Israëlische cel. In 2004 werd hij veroordeeld tot 5 x levenslange opsluiting. Bij de inhuldiging van de straat noemde Françoise Baud, Barghouti "het gezicht van het niet aflatende verzet van het Palestijnse volk tegen de bezetting, de misdaden, de vernietiging, de apartheid en de kolonisatie gepleegd door de Israëlische regering". Barghouti werd reeds het ereburgerschap verleend [door een groot netwerk van Franse steden](#) zoals Pierrefitte sur-Seine, een stad ten noorden van Parijs. Een foto van Barghouti hing aan de gevel van het gemeentehuis in het zicht van een grote menigte, met inbegrip van stadhuiswerknemers, parlementariërs en Franse burgemeesters, naast de Franse vlag en het Franse motto 'Liberté, égalité, fraternité', met het doel om de vrijlating van Barghouti te verkrijgen.

Europa's verheerlijking van deze seriemoordenaar is ronduit schandelijk omdat het gaat om een schurk die aanzet tot het doden van onschuldige Joden. Het lafhartige Europa, dat 'geweldloosheid' en 'vrede' predikt, heeft er geen probleem mee in het ophemelen van een moordenaar zoals Barghouti. Een laffe Arabische terrorist. Het is Europa, met al zijn geld en politieke invloed, die een meedogenloze terrorist heeft omgeturnd in een held. Thans wordt de terrorist gevierd in de straten van Europa als een 'bevrijder'. Zeventig jaar geleden, werd de stad Valentigney bestuurd door het pro-nazistische Vichy regime en werden Franse Joden

massaal gedeporteerd naar Auschwitz en Sobibor. Er bevonden zich Joden van Franse oorsprong onder de slachtoffers van Marwan Barghouti's geplande terroristische aanslagen. Door het benoemen van een straat naar hem, sluit Frankrijk nu de cirkel van Europa's schaamteloze antisemitisme.

Tijdens een interview met Alexandre Arcady, de regisseur van 'Twenty Four Days', een film over de moord op [Ilan Halimi](#) zeven jaar geleden -een jonge Franse Jood die werd gegijzeld en vermoord door jonge moslims uit de voorsteden van Parijs- probeerde tv-journalist Aymeric Caron uit te leggen dat de [groei van de anti-Joodse haat in Frankrijk logisch is](#), omdat 'Israëlische soldaten Palestijnse kinderen doden'. Een paar Joodse journalisten die hierop reageerden, werden vervolgens uit de bewerkte versie van de show geknipt.

Gedurende de afgelopen 15 jaar zijn er volgens schattingen [tienduizenden Joden uit Frankrijk gevlucht](#). Daarvan zijn er ongeveer 40.000 naar Israël gevlucht [volgens](#) Israëlische cijfers. Vele duizenden anderen zijn naar [Canada](#) gevlucht, naar [Groot-Brittannië](#) en elders. Frankrijk wordt steeds meer een natie, waarin het niet meer veilig is om openlijk joods te zijn. Synagogen en joodse scholen in heel Frankrijk worden regelmatig door politieagenten en soldaten bewaakt, Joden in Europa zien hun heilige plaatsen en cultuuroorden bedreigd. In december 2015 werden 14 Joden door een giftige substantie [vergiftigd](#), die op het cijferslot van een Parijse synagoge was gesmeerd. Er werd niemand door het gif gedood, maar "25 brandweerlieden snelden naar de synagoge, waar ze gemeenteleden behandelden en hun toestand weten aan het met gif besmeerde slot." Een andere Parijse synagoge werd besmeurd en er werd een raam ingeslagen. Synagogen schijnen een van de eerste doelen van een nieuwe golf van het in Frankrijk en Europa toenemende antisemitisme te zijn.

Een 13-jarige jongen op weg naar de synagoge werd "[vuile Jood](#)" genoemd en daarna aangevallen. De aanvallers zouden de jongen aangevallen hebben, omdat hij een keppeltje droeg. Slechts 71 jaar na het einde van een van de meest duistere hoofdstukken van de Europese geschiedenis, waarna wij "nooit meer" beloofden, lijkt het normaal geworden te zijn om Joden te haten en te vervolgen. De terreuraanslagen op Joden in Frankrijk zijn het resultaat van jarenlang getolereerde Jodenhaat met weinig officiële kritiek. In het jaar 2014 hebben anti-Israëlische demonstranten een [synagoge in Parijs aangevallen](#) en de gemeenteleden opgesloten. Het gezang van de aanvallers bestond blijkbaar uit "Dood de Joden!", "Israël moordenaar!" en "Eén Jood, vele joden, alle Joden zijn terroristen!". Het schijnt dat mensen die openlijk tot haat tegen de Joden oproepen, tot doden aan toe, tegenwoordig kunnen beweren alleen maar "anti-Israël" te zijn en geen antisemiet. Het aanzetten tot het vermoorden van Joden werd door de Franse pers als "mild" omschreven. Als de reden van rassenmoord zo aan de kant wordt geschoven, is het dan een wonder wanneer radicale geestelijken kwaadaardige ontmenselijkende haat prediken, die uitmondt in geweld?

Als de media nauwkeuriger zouden zijn, dan zouden zij deze "anti-Israëlische" protesten als "antisemitisch" en "aanzetten tot geweld en volkerenmoord" omschrijven. Wanneer er op een van de grote pleinen van Parijs [hakenkruisen worden geschilderd](#) door diegenen die beweren zich te verzetten tegen Israël, en wanneer er [ISIS- en Hamas-vlaggen wapperen](#) en groepen ongestraft de volkerenmoord op de Joden verlangen, dan is het geen wonder dat individuen zulke groepen zouden kunnen ondersteunen. Wanneer er openlijk zangkoren te horen zijn met "[Dood de Joden!](#)", is het dan verrassend dat mensen daadwerkelijk zouden kunnen beginnen te denken dat het doden van Joden oké is? Fascistische radicale islamieten en neonazi's [sloten zich in Parijs aan](#) op de "Dag van de woede". Het waren er meer dan 17.000, die scandeerden "Jood, Frankrijk is niet voor jou!". Is het dan verwonderlijk dat steeds meer Joden het land uitvluchten? Wanneer zangkoren van radicale islamieten voor een Parijse synagoge "[Hitler had gelijk!](#)" laten klinken, terwijl enkele van zijn slachtoffers nog op aarde rondwandelen, is het dan verrassend dat mensen in de Franse samenleving hem beginnen na te doen of hier in ieder geval naar streven? Synagogen zijn niet de enige serieus bedreigde instellingen. [Joodse scholen](#) in heel Frankrijk worden [zwaar bewaakt](#) door politieagenten en soldaten.

De tragedie in Frankrijk is dat we het Franse en Europese samenlevingen hebben toegestaan deze bewaking noodzakelijk te maken door diegenen die onrechtvaardigheid, vooroordelen en haat bevorderen, tolereren. Paul Fitoussi, rector van de Joodse school Lucien de Hirsh in Parijs, [vat samen](#) waarom Frankrijk voor Joden zo giftig is geworden: “De mensen denken nu dat het gevaarlijk is om joods in Frankrijk te zijn, omdat er een serie

incidenten plaatsvond: de ontvoering van en moord op Ilan Halimi tien jaar geleden, de terreuraanslag op de Joodse school in Toulouse vier jaar geleden, de steekpartijen in Marseille, de aanval op de joodse supermarkt verleden jaar. Er is sprake van een probleem. Voor de Fransen is het nieuw om na te denken over veiligheidsvragen. Ik praat met de politie, maar zij weet niet wat ze moet doen. Ze brachten gewapende soldaten naar de scholen, maar ik weet dat dit op de lange termijn geen oplossing is.”

Er lijkt sprake te zijn van een rode draad door bovengenoemde incidenten en aanvallen op de Joden. In het [Ilan Halimi geval](#) werd het slachtoffer op grond van zijn ras [doelbewust aangevallen](#), evenals het idee dat Jood zijn betekent dat hij rijk is. Over een gelijksoortige aanval werd door een leerling van de Lucien de Hirsh school [bericht](#). Hij zei dat zijn aanvallers, van buitenlandse komaf, “vroegen of ik joods was. Ik zei ja. Zij zeiden dat Joden zouden barsten van het geld en als ik hen mijn jas niet zou geven ze mij zouden vermoorden.” Het schijnt dat stereotypes van joodse rijkdom door radicale islamieten worden overgenomen, andere stereotypes lijken in de huidige Franse samenleving alledaags te zijn, en individuen worden in toenemende mate met moord, roof en chantage bedreigd. Zelfs het openbaar vervoer is niet meer veilig voor Joden. In december 2015 schold een man in een trein in Parijs een groep Joden uit door te zeggen dat hij hen graag zou willen doden. “Als ik nu een granaat bij me zou hebben”, [zei hij](#), “hoe heet zo’n maar weer, zo’n splintergranaat, dan zou ik deze wagon met verdomde joodse bastaards de lucht in jagen.”

Sinds 2000 heeft er ook een [verontrustend sterke toename](#) van het aantal door moslims gepleegde gewelddadige antisemitische aanvallen in Frankrijk plaatsgevonden. Uit meerdere officiële cijfers blijkt dat in de [afgelopen 20 jaar](#) het aantal gewelddadige antisemitische handelingen is verdrievoudigd. In het jaar 2014 [vonden er](#) in Frankrijk 851 geregistreerde antisemitische incidenten plaats, een [verdubbeling](#) van het aantal in 2013. Terwijl Joden minder dan 1% van de groter wordende en diverse Franse bevolking [uitmaken](#), zijn zij het slachtoffer van [40%-50%](#) van de in Frankrijk genoteerde racistische aanvallen.

Zo vinden met name in de regio Parijs steeds meer ernstige incidenten plaats waaronder het aanbrenge van hakenkruisen en brandstichting. In de buitenwijk van Sarcelles werd op 10 januari 2018 een Joodse tiener van 15 jaar oud in haar gezicht geneden terwijl ze het uniform van haar Joodse school droeg. In een anonieme brief werden bedreigingen geuit tegen de synagoge in Saint-Maur. In de brief stond: “Na Creteil zijn jullie aan de buurt, jullie bastaarden, die in deze buurt gaan branden.”. Het mag duidelijk zijn dat deze gebeurtenissen tot steeds meer onrust leiden in Frankrijk.

“Ik ben hier bang voor de toekomst van mijn baby”, [zeggen de Franse Joden](#) in een huiveringwekkende reeks die op CNN verscheen. Nathaniel Azoulay, een jongen uit Parijs die met een zaag is aangevallen, vertelt zijn verhaal: “*Hij zag de keppel.*” Azoulay en zijn broer begonnen zo snel mogelijk te rennen. “*Hij begon antisemitische scheldwoorden te roepen, ‘F*** Jood, je zult in deze straat sterven’. Hij sloeg mijn broer met de zaag. Hij schreeuwde tegen de anderen: ‘Laten we de Joden afranselen, kom, laten we ze slagen’. Ik sneed mijn vingers aan de zaag.*” Het geïslamiseerde Frankrijk, maar ook andere Europese Landen kunnen een oorlogsgebied worden voor de Joden, precies zoals het was in 1948 in de Arabische wereld.

Vanwege de toenemende Jodenhaat verkiezen steeds meer Franse Joden het land te verlaten en vertrekken overwegend naar Israël. Alleen al in 2014 zijn [5.000 Franse Joden](#) naar Israël vertrokken, het hoogste cijfer sinds het einde van de Zesdaagse Oorlog van juni 1967. Sinds 1990 emigreerden ruim 100.000 Joden het land uit. Zo is de helft van de Joodse families uit de Parijse voorstad Villepinte weggetrokken vanwege het groeiende antisemitisme en het feit dat ze worden lastig gevallen in het openbaar. Hetzelfde gebeurt in andere voorsteden van Noord-Parijs waar veel immigranten wonen. Steeds meer kinderen worden uit veiligheidsoverwegingen naar speciale Joodse scholen gestuurd. Uit een onderzoek onder 3833 Franse Joden van 17 april tot 16 mei 2014 is gebleken dat maar liefst [74 % van de ondervraagden](#) overwegen het land te verlaten. 95.2 noemt het alsmaar

toenemende antisemitisme de oorzaak. 14.5 zegt persoonlijk met antisemitisme te maken hebben gekregen. 93% zegt dat de Franse staat niets onderneemt tegen dit fenomeen en ook niet tegen de pro-Palestijnse propaganda. Volgens 93.4 procent is de Franse media voor een belangrijk deel schuldig aan het antisemitische probleem. De Franse media is over het algemeen anti-Israël en duidelijk pro-Arabisch. De oorzaak ligt bij het Franse persbureau AFP, eigendom van de regering. Dit persbureau werkt ook voor de Arabische persorganen. Leugens afkomstig uit de anti-Israëlische propagandamachines van het terreurbewind in Ramallah en uit landen uit het Midden Oosten, worden door het AFP klakkeloos overgenomen.

In 1999 zei een moslimleider tegen de katholieke aartsbisschop Giuseppe Bernardini dat 'wij (de moslims) jullie dankzij jullie eigen democratische wetten zullen binnenvallen, en wij jullie dan dankzij onze religieuze wetten zullen overheersen.' Sinds die belangrijke onthulling is de islam aan een enorme opmars bezig in Europa. Het zijn echter niet alleen moslims die zich in Frankrijk schuldig maken aan antisemitisme, maar ook de Franse leiders doen naar hartenlust aan mee. In het voorjaar van 2002 beweerde de voormalige Franse president 'Jakkes' Chirac nog in een interview met Olivier Guland, hoofdredacteur van Frankrijks belangrijkste Joodse krant "Tribune Juif" dat er helemaal geen antisemitisme in Frankrijk bestaat. Later moest hij deze bewering intrekken omdat het antisemitisme in Frankrijk is uitgegroeid tot het ergste in Europa.

In het begin van de zesdaagse oorlog in 1967 besloot Frankrijk tot het instellen van een [wapenembargo](#) tegen Israël. Het embargo werd later permanent beleid. In 1973, tijdens de Yom Kippoer Oorlog, weigerde Frankrijk landingsrechten te verlenen aan Amerikaanse bevoorradingsvluchten naar Israël. De Franse leiders werden later fanatieke supporters van de Palestijnse terreurbendes onder leiding van Jasser Arafat. President François Mitterrand ontving Arafat in 1988 bij een staatsbezoek aan Parijs, en verschaftte hem alle egards die een staatshoofd ten deel kunnen vallen. In 1982 [redde](#) Frankrijk Arafat, die belegerd werd door Israëlische strijdkrachten in Beirut, en hielpen hem naar Tunesië te vluchten een bondgenoot van Frankrijk, opdat hij daar zijn opruiende activiteiten voort kon zetten.

De Franse geschiedenis kent trouwens een hele serie antisemieten waaronder Voltaire. Deze schreef het volgende in één van zijn artikelen, "Tolerance": " *Met spijt spreek ik over de Joden: dit volk is, in menig opzicht, het verwerpelijkste dat ooit de aarde heeft bevuild* ". De Franse historicus Léon Poliakov noemt hem " *de ergste Franse antisemiet van de 18de eeuw* ". Praktisch alle Franse filosofen uit die tijd waren Jodenhaters. Bovendien maakt de Franse overheid zich al jaren schuldig aan het demoniseren van Israël. Het Franse Ministerie van Buitenlandse zaken zegt dat de Joodse dorpen in Samaria en Judea, het oostelijk deel van Jeruzalem en Golan hoogvlakte, zijn gebouwd op door Israël bezet land, wat illegaal is volgens het internationaal recht. Mensen die dit soort bagger verspreiden weten niets van de geschiedenis en niets van het internationaal recht in deze kwestie en doen ook geen enkele moeite zich hierin te verdiepen. De Franse regering waarschuwt haar inwoners niet te investeren in deze gebieden.

Van beste vriend van Israël in de beginjaren van het bestaan van Israël, tot persoonlijke vriend van de voormalige [terreurmiljardair Jasser Arafat](#). Een van de dieptepunten in de Frans-Israëlische relaties werd bereikt toen Chirac in oktober 1996 (drie weken voor zijn bezoek aan Israël) Arafat belde en hem zijn steun aanbood nadat bekend was geworden dat de PLO-politie het vuur had geopend op Israëlische burgers en soldaten waarbij 16 Israëlische veiligheidsagenten werden gedood. Tijdens zijn bezoek aan Israël sprak Chirac wel met het terreurregime van Arafat, maar weigerde de Knesset te woord te staan. De Franse politiek is er altijd op gericht geweest haar oliebelangen en wapenmarkt veilig te stellen en te schitteren op het wereldtoneel. Om die idealen te bewerkstelligen voert Frankrijk al meer dan dertig jaar een pro-PLO, pro Arabische buitenlandse politiek. Een vriendelijke houding tegenover het PLO-bewind blijkt voor de Franse leiders al jaren een uitstekend visitekaartje bij de Arabische landen!

Jacques Chirac met zijn grote vriend Jasser Arafat

Arafat was ook al een persoonlijke vriend van de voormalige Franse president en 33° Vrijmetselaar (Grand Orient Lodge) [François Mitterrand](#). Al in 1981 genoot het PLO-kantoor in Parijs officiële erkenning die grensde aan het niveau van een ambassade.

Diverse Franse hoogwaardigheidsbekleders behouden zich het recht voor antisemitische uitspraken te doen. Wie pro-Israël is moet dat verbergen, of omgaan met dreiging en de gevolgen.

Zo werd de voormalige Israëlische premier Ariel Sjaron door de voormalige Franse ambassadeur in Tel Aviv [Gérard Araud](#), voor schoft uitgemaakt en kwam Israël weg met de kwalificatie "paranoïde". De Franse ambassadeur in Londen, [Daniël Bernard](#), noemde Israël al eens "een lullig klein schijtlandje dat de wereld naar het gevaar van een Derde Wereldoorlog voert."

Na het [overlijden van Arafat](#) gaf de Franse regering een "politiek" overlijdenscertificaat van hem af met daarop Jeruzalem als de stad van zijn geboorte. Maar Arafat is op 4 augustus 1929 geboren en getogen in Cairo Egypte. Zijn werkelijke naam is "[Abd al Rachman abd al-Rauf Arafat al-Koed Al Hoesseini](#)". Chirac honoreerde deze crimineel door hem met een regeringsvliegtuig uit Amman op te halen om hem te laten behandelen door Franse artsen. Ze konden hem niet helpen in zijn eigen rijk waar slechts is gewerkt aan dood en vernietiging en waar kinderen worden gehersenspoeld om zelfmoordenaar te worden en zich [op te blazen tussen onschuldige Israëlische burgers](#) om vervolgens als helden te worden vereerd.

De voormalige Franse president Nicolas Paul Stéphane Sarközy de Nagy-Bosca ([Nicolas Sarkozy](#)) zei dat indien het 'vredeproces' mocht falen, de verantwoordelijkheid daarvoor bij premier Benjamin Netanyahu gezocht moest worden. Hij beschuldigde de Israëlische regering ervan te weinig te doen aan het bevorderen van het 'vredeproces' door onder meer door te gaan met de uitbreiding van de woningbouw in wat hij volledig ten onrechte de 'Palestijnse gebieden' noemde. [Er bestaan geen Palestijnse gebieden](#). Ook de vorige Franse regering onder leiding van Francois Hollande, een stroman van de [Bilderberg kliek](#), handhaafde dit beleid en deed in de praktijk nauwelijks iets om de Joden tegen de groeiende discriminatie en haat te beschermen.

Voormalige Franse ambassadeurs vijanden van Israël

Frankrijk is een land waar communistische burgemeesters Palestijnse moordenaars van Joden tot ereburgers maken. Journalisten in Frankrijk zijn "bijna unaniem anti-Israël". Voormalige [Franse ambassadeurs](#) publiceren regelmatig opiniestukken in Le Monde waarbij Israël het moet ontgelden. Ze noemen de afwezigheid van een staat voor de Palestijnen ongeveer het ergste wat er is, terwijl een [opiniepeiling](#) in juni 2015 uitwees dat een meerderheid van de Arabische inwoners van het oostelijk deel van Jeruzalem liever burgers van Israël worden genoemd dan in een Palestijnse staat te willen leven. Ze hebben geen enkele behoefte te leven in een staat waar het doden van Joden als hoogste prioriteit geldt. Voor de Franse ambassadeurs bestaan de Palestijnse messentrekkers en ander moorddadig tuig kennelijk niet. Ze klagen eindeloos over de moeilijke omstandigheden waaronder de Palestijnen moeten leven. Wat ze willen is dat Frankrijk onmiddellijk overgaat tot erkenning van een Palestijnse staat en alle landen van de Europese Unie dit volgen. Ook willen ze opschorting van de associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en Israël en een einde aan de economische en wetenschappelijke samenwerking tussen de Europese Unie en Israël. Wat deze ambassadeurs voorstellen is niets anders dan het kweken van haat tegen de staat Israël en het aanwakkeren van antisemitisme. Het probleem is niet de Joodse "kolonisten" in wat men de Palestijnse gebieden noemt. Toen in 1964 de Palestijnse Bevrijdingsorganisatie (PLO) werd opgericht in Cairo bestonden er nog geen Israëlische nederzettingen. Die bestonden niet vóór 1967 en was er derhalve geen enkele sprake van bezetting.

Frankrijk reikt prijs mensenrechten uit aan [BDS organisatie met terreurbanden](#)

Frankrijk heeft een mensenrechtenprijs toegekend aan de zogenaamde Palestijnse mensenrechtenorganisatie [Al-Haq](#), een leider in de anti-Israëlische rechtsorde en boycotinspanningen met banden met de terreurbeweging het [Volksfront voor de Bevrijding van Palestina](#) (PFLP) en met de Israëlische [NGO B'Tselem](#). Van de algemeen directeur van de organisatie, Shawan Jabarin, is bekend dat deze banden heeft met de PFLP. Israël veroordeelde Jabarin in 1985 van het rekruteren van leden voor de terroristische organisatie. Al-Haq is een toonaangevende Palestijnse organisatie in de anti-Israël boycot, desinvestering en sanctiebeweging ([BDS Movement](#)) en heeft documenten ingediend bij het Internationaal Strafhof tegen Israël. Het heeft ook zaken ingediend die bedoeld zijn om de handel van Israël met Nederland, Canada en het VK te verstoren. [Ook in Nederland mag hij zich vergeugen op vele fans.](#)

Israël's viceminister van Diplomatie Michael Oren zei over de onderscheiding: "Frankrijk geeft zijn hoogste onderscheiding aan B'Tselem en al-Haq-organisaties die Israël beschuldigen van apartheid, ons internationaal delegitimeren, terreur verdedigen en BDS ondersteunen. Hetzelfde Frankrijk kan niet beweren dat het antisemitisme bestrijdt."

Het Franse parlamentslid Meyer Habib, die expats vertegenwoordigt in het Middellandse Zeegebied, inclusief Israël, noemde de prijs "een teken van Kaïn" voor Frankrijk. "Ik vertegenwoordig de 150.000 Franse burgers die in Israël wonen en degenen die in Gaza en Judea en Samaria wonen," zei Habib. "Ik sta versteld van de

obsessie van Frankrijk over wat zij de 'bezetting' noemen ... Hoe kan een mensenrechtenprijs worden toegekend aan organisaties die terroristen beschouwen als vrijheidsstrijders? Hoe passen de waarden van mensenrechten bij de voortdurende acties van deze organisatie om Israël te boycotten?"

Prof. Gerald Steinberg, voorzitter van het onderzoeksinstituut [NGO Monitor](#), zei: "[...] deze prijs belicht de diep ingebedde en gevaarlijke banden tussen staatsinstellingen en radicale Palestijnse NGO's die beweren de mensenrechten te bevorderen. In een absurde omkering van de democratische beginselen zal de Franse minister van Justitie persoonlijk de prijs uitreiken aan Al-Haq, een leider in BDS- en rechtzaken campagnes, waarvan de directeur verbonden is met de PFLP-terreurgroep. Terwijl Denemarken, Nederland en andere Europese regeringen de realiteit achter deze groepen te laat hebben erkend en de financiering hebben stopgezet, gaat Frankrijk de tegenovergestelde richting op."

Het consulaat-generaal van Frankrijk in Jeruzalem heeft B'Tselem 370.000 sjekels toegekend tussen de jaren 2014-2017. De Franse mensenrechtenprijs is in het verleden gegaan naar andere controversiële anti-Israël organisaties. In 2012 won het Alternative Information Centre en in 2009 ontving het Palestijnse NGO-Netwerk deze prijs.

Terug naar: [Inhoud](#)